

[Aksel Møller.]

det Spørgsmaal hos Nyderne af disse Goder, om disse helt eller delvis burde være skattefri. Det er vor Opfattelse, at den højtærede Minister bør forhandle med den højtærede Finansminister om dette Spørgsmaal, og i alt Fald tror jeg at kunne sige, at Udvalget ikke vil finde det ubilligt, om Hædersgaverne unddrages Skattepligten.

Der foreligger, som det høje Ting vil have set, yderligere en Række Ændringsforslag, stillet af et Mindretal, det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen. Udvalget har ikke kunnet tiltræde disse Forslag. Udvalget har af Hensyn til de økonomiske Konsekvenser ikke kunnet følge det ærede Medlem i Forslaget om at forhøje Lidelse- og Tort-Godtgørelsen for Personer, der har været deporteret til Tyskland, fra 50 Kr. om Ugen til 100 Kr. om Ugen. Udvalget har heller ikke kunnet følge det ærede Medlem i Forslaget om at udvide Retten til Hædersgave til at omfatte alle Ofre fra Besættelsestiden. Det vilde nemlig være en Krænkelse af det Hovedprincip, som denne Lov maa hvile paa, nemlig at Hædersgave faar man, fordi man har udført en aktiv Indsats, eller fordi man ved sit aabenbare Sindelag har været en latent Fare for den tyske Besættelsesmagt, saaledes at de Handlinger, der er rettet mod en, skyldes dette Forhold. Paa samme Maade kan Udvalgets Flertal heller ikke tiltræde det af det ærede Medlem stillede Forslag om, at Frihedsbevægelsens Samraad ikke skal udpege Medlemmer af Erstatningsraadet. Det ærede Medlem har jo en meget kritisk Indstilling over for Frihedsbevægelsen ved enhver Lejlighed. Det forekommer Udvalget, at det er ganske uberettiget og vilde være en uvenlig Handling fra Rigsdagens Side, om man her, hvor Talen er om Afgørelser vedrørende Hædersgaver, Afgørelse af Besættelsestidens Ofres Stilling i de enkelte Tilfælde, skulde udelukke et saa sagkyndigt Institut som Lederne af Frihedsbevægelsen fra Deltagelse i disse Afgørelser.

Med disse Bemærkninger skal jeg paa Udvalgets Flertals Vegne indstille Udvalgets Ændringsforslag til Vedtagelse og Lovforslaget til Vedtagelse her ved anden Behandling.

Oluf Pedersen: I Forhold til det oprindelige Lovforslag er Forslaget, som det vil komme til at foreligge i Udvalgets Affattelse, en meget betydelig Forbedring, som jeg hilser med den største Tilfredshed. Det er et godt Stykke Arbejde, der her er gjort, og særlig maa jeg se det som et godt Stykke Arbejde i Forhold til den Tid, som Ministeriet havde brugt til at aflevere det ringere Forslag, vi fik forelagt; og det er jo ikke et mindre godt Stykke Arbejde, naar man tager i Betragtning, at Ministeren selv under en Del af Udvalgsarbejdet ikke har været i Stand til at være til Stede. Jeg synes, at det Arbejde, der her er gjort, tjener Udvalget til meget stor Ære.

Naar jeg har sagt det, maa jeg beklage, at der har været saa kort Tid til Raadighed, at det ikke er lykkedes mig at faa de tilfældige Ofre ligestillet med Hensyn til Hædersgaverne. Jeg tror, det er en Fejltagelse, at det ikke sker, og jeg tror, at naar man i Praksis skal afgøre, hvem der skal tages med efter den Affattelse, Lovforslaget nu har faaet, i Modsætning til hvordan det vilde være, hvis ogsaa de tilfældige Ofre skulde tages med, saa vil man opdage, at Grænsen er i meget høj Grad tilfældig. Hvis en Mand er skudt som Clearingoffer, fordi han hører til en bestemt Befolkningsgruppe, skal der tilfalde de efterladte Hædersgave, men hvis han er skudt, ikke fordi han hører til denne tilfældige Befolkningsgruppe, men af anden Grund, skal der ingen Hædersgave gives. Den Grænse tror jeg ikke kan opretholdes, og det skulde glæde mig — jeg gaar ud fra, at der ikke sker andre Ændringer i Folketinget end dem, der er foreslaaet af Udvalget —, om det høje Landsting for en Gangs Skyld her kunde høre lidt Gavn; det skal jo ikke afskaffes lige straks, saa det kunde jo være. Jeg mener som sagt, at saadan som dette Forhold er foreslaaet ordnet, kan det ikke praktiseres uden at skabe Utilfredshed, fordi Grænsen er sat alt for tilfældigt. Jeg har stillet Ændringsforslag om denne Ligestilling, fordi det svarer til min Retsopfattelse.

Maa jeg saa samtidig lægge et godt Ord ind for at forhøje det ugentlige Beløb for Tort og Lidelse, som ydes dem, der har været i det tyske Helvede, fra 50 til 100 Kr. om Ugen. Set i Forhold til, hvad de Mennesker har været ude for, synes jeg ikke, det er